

บทที่ 1

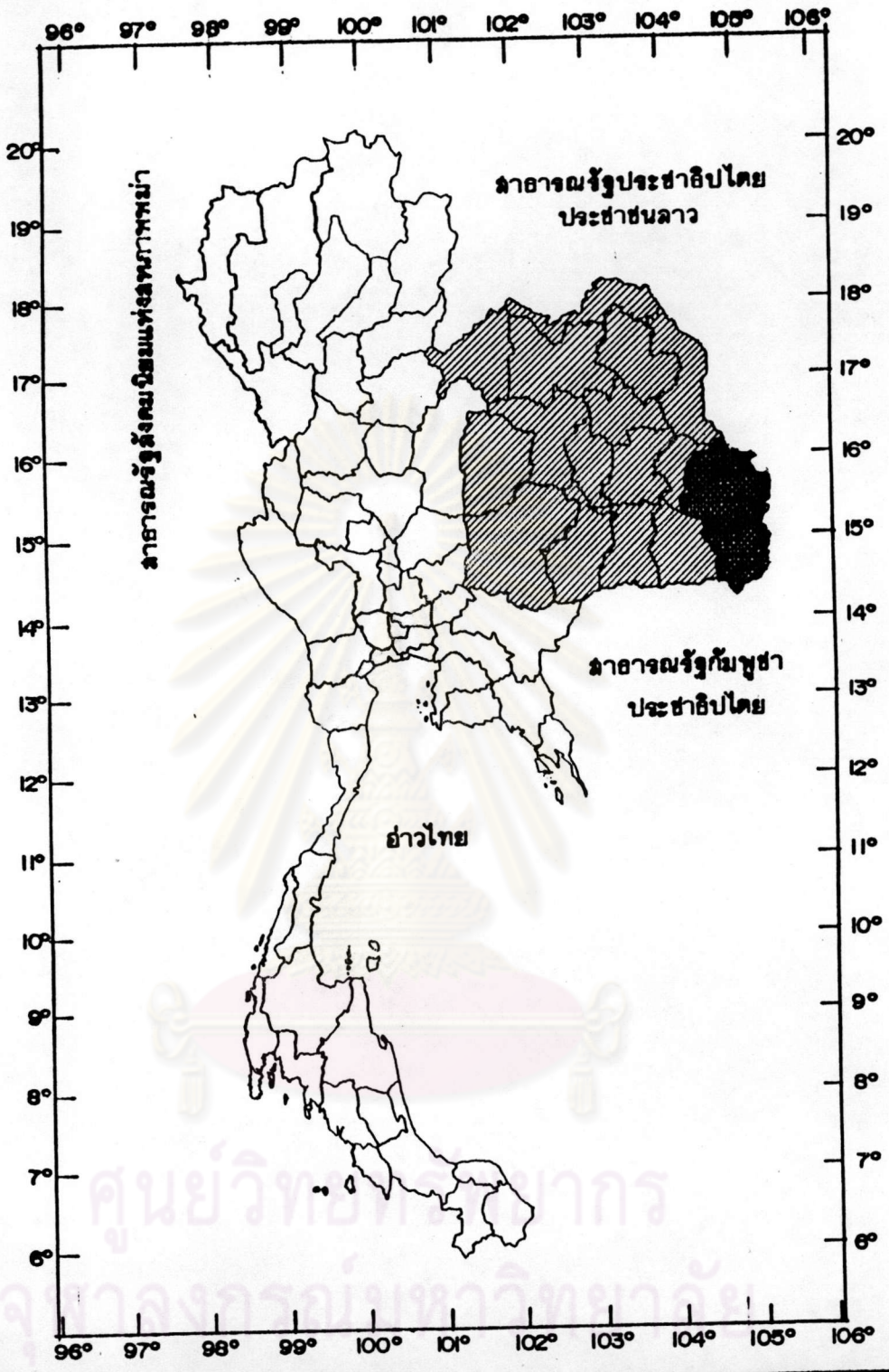
บทนำ

1. สภาพปัญหาและความสำคัญของการศึกษา

ปัญหาการขยายตัวของชุมชนเมืองในประเทศไทยยังขาดความสมดุล มีเมืองขนาดใหญ่ อยู่เพียงเมืองเดียวคือกรุงเทพมหานคร มีประชากรเพิ่มมากขึ้นจากสัดส่วนร้อยละ 52 ของ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองทั้งประเทศในปี พ.ศ. 2503 และเป็นร้อยละ 63 ในปี พ.ศ. 2523¹ กรุงเทพมหานครโตกว่าเมืองอันดับ 2 คือเชียงใหม่ถึง 50 เท่าตัว ซึ่งเป็น ระบบเมืองที่ไม่สมดุล ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากโครงสร้างและกิจกรรมทางเศรษฐกิจของ ประเทศมีลักษณะรวมตัวอยู่ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งในปัจจุบันมีการผลิต เป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 39 ของการผลิตของประเทศ กรุงเทพมหานครจึงกลายเป็นแหล่ง ที่ตั้งอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ นอกจากนั้นระบบการขนส่งและการใช้พลังงานใน กรุงเทพมหานครก็มากที่สุดเป็นไปอย่างไม่ประหยัด และสูญเสียพลังงานอย่างมหาศาล เนื่องจากความแออัดคับคั่งของประชากรและกิจกรรมต่างๆในกรุงเทพมหานคร ทำให้รัฐต้อง สิ้นเปลืองงบประมาณจำนวนมากในการให้บริการต่างๆจากแนวโน้มนี้น่าจะเห็นว่า ความเจริญ เติบโตของชุมชนเมือง ยังไม่ได้รับการปรับปรุงอย่างเป็นระบบให้มีการกระจายความเจริญไป สู่ส่วนภูมิภาคมากกว่าสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันแล้ว ความเจริญเติบโตและอิทธิพลของ กรุงเทพมหานครและบริเวณจังหวัดใกล้เคียงจะยิ่งมากขึ้น

ปัจจุบันรัฐได้มีนโยบายแก้ปัญหที่เกิดขึ้น โดยมุ่งพัฒนาเมืองระดับต่างๆในส่วน ภูมิภาค เพื่อให้เป็นฐานรองรับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศใน อนาคต สอดคล้องการอพยพของประชากรจากชนบทเข้าสู่กรุงเทพมหานคร ในขณะที่เกี่ยวกับ

¹ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม, แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 (กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย) หน้า 175

การศึกษาเพื่อวางแผนการใช้ที่ดินในเขตชุมชนเมืองอุบลราชธานี วารินชำราบ
 A STUDY FOR A LAND USE PLAN IN THE URBAN AREA OF UBON RATCHATHANI - WARIN CHAMRAP

แผ่นที่
 1

- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- จังหวัดอุบลราชธานี

แบบแสดง
 ที่ตั้งจังหวัดอุบลราชธานี

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ. ดร. เกียรติ จิระกุล
 นิสิต พิศมร เขียวสุวรรณ

เป็นการขอความเจริญเติบโตและลทธิพลทางเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร นโยบาย
 ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529)
 ในโครงการพัฒนาเมืองหลัก เมืองรอง และชุมชนชนบทที่ประสานกัน จังหวัดอุบลราชธานีเป็น
 จังหวัดที่มีความสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับการส่งเสริมให้เป็น
 ที่ตั้งของเมืองรอง ตามแผนพัฒนาฯ ดังที่กล่าวมาแล้ว มีประชากรมากเป็นอันดับ 2 ของภาค
 รองจากจังหวัดนครราชสีมา ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย (พ.ศ. 2525) ประมาณ
 86 คนต่อตารางกิโลเมตร เขตเทศบาลตำบลวารินา มีประชากรหนาแน่นมากที่สุดถึง 5,298
 คนต่อตารางกิโลเมตร รองลงมาคือ เขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี มีประชากรหนาแน่น 3,388
 คนต่อตารางกิโลเมตร เขตเทศบาลทั้งสองตั้งอยู่ใกล้กันโดยมีแม่น้ำมูลขวางกั้น ธุรกิจ
 การค้าและการหมุนเวียนของเงินตราภายในตัวเมืองเคยเจริญรุ่งเรืองมากในสมัยที่ทหารอเมริกัน
 มาตั้งฐานบินในจังหวัด ทางทิศเหนือของเทศบาลเมืองฯ หลังจากปี พ.ศ. 2518 ทหาร
 อเมริกันถอนกำลังกลับ ทำให้ธุรกิจการค้าขบเซา การหมุนเวียนของเงินตราการค้าและธุรกิจ
 ต่างๆที่ดำเนินการในช่วงนั้นต้องเลิกกิจการไปหลายแห่ง¹ ประชากรในเขตเทศบาลเมืองเริ่ม
 อุดลงเรื่อยมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 ถึงปี พ.ศ. 2522 ทางฝั่งเมืองวารินชำราบก็ได้รับผล
 กระทบคล้ายกันยกว่า ทั่วอัตรากาการเติบโตของประชากรที่สม่ำเสมอเป็นสัญญาณชี้ถึงปัญหา
 ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ถึงโอกาสที่จะพัฒนาให้ชุมชนทั้งสองนี้เป็นศูนย์กลางของอนุภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือตอนล่าง ขอมจะเป็นไปได้อย่างไร มีสภาพเป็นเมืองรองที่ขาดแรงดึงดูด จึงสมควร
 เป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับการพัฒนาไม่ให้อยู่เสียดังกล่าวนี้

ในการศึกษาครั้งนี้ จึงต้องทำการศึกษาสภาพปัจจุบัน ความเป็นมาของเทศบาล
 จังหวัด และจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย โยธธร ศรีสะเกษ ซึ่งคาดว่า เป็นเขต
 อิทธิพลของเมืองรอง ในการศึกษาระดับชุมชน เทศบาลจะศึกษามหาพ หน้าที่ ความสัมพันธ์
 ของชุมชนทั้งสองควบคู่กันไป เนื่องจากเมืองทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์บางประการร่วมกันอยู่

¹ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี, ข้อมูลการตลาดจังหวัดอุบลราชธานี
 ประจำปี พ.ศ. 2524, หน้า 42

จะแยกกันในระบบการบริหารและที่ตั้งเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้แนวทางที่มาร่วมกัน ในการรวม และเชื่อมโยงโครงการต่างๆให้สามารถส่งผลต่อการกระจายแรงรักการเพิ่มผลผลิต แก้ไขปัญหา เฉพาะบริเวณใดอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดให้มีระบบต่างๆอย่างสมบูรณ์ เช่นเมืองใหญ่ๆ ได้แก่ระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขโลก แหล่งอุตสาหกรรม ให้มีการเพิ่มแหล่ง งานเพื่อเป็นฐานรองรับเศรษฐกิจในอนาคต

2. วัตถุประสงค์และขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาลักษณะทั่วไปทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และประชากร ในระดั บอนุภาค-จังหวัด ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร และศรีสะเกษ โดยจะทำการ ศึกษาอย่างกว้างๆเพื่อให้ทราบถึง ความเหมาะสมที่จะพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานีให้เป็นศูนย์กลาง (เมืองรอง) ของอนุภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

2. ศึกษาลักษณะทั่วไปทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และประชากร ในระดับอำเภอ ของจังหวัดอุบลราชธานีโดยจะทำการศึกษาอย่างกว้างๆเพื่อให้ทราบถึงปัญหาในค้ำกั งถ้าว ที่จะเป็นแนวทางศึกษาในระดับชุมชนและเทศบาลต่อไป

3. ศึกษาลักษณะทั่วไปทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และประชากร ในอำเภอเมือง อุบลราชธานีและอำเภวารินชำราบ โดยจะทำการศึกษาเน้นหนักในระดับชุมชนและเทศบาล ยึดถือขอบเขตวางผังของสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย เป็นเขตที่ทำการศึกษา

ครั้งนี้ควย ในการศึกษาจะทำการศึกษาค้นคว้าทั้งด้านข้างต้นของ เมืองทั้งสองควบคู่กันไป โดยถือเสมือนหนึ่งว่าเมืองทั้งสองเป็นเมืองเดียวกัน การศึกษาชั้นนี้ แบ่งได้ 3 ระดับ คือ

3.1 ระดับอำเภอเมืองอุบลราชธานี-วารินชำราบ

3.2 ระดับพื้นที่เกี่ยวเนื่องนอกเขตเทศบาล(ชุมชน) ตามเขตวางผังของสำนัก ผังเมือง ในเขตนี้จจะรวมเขตเทศบาลเข้าไว้ควย

3.3 ระดับเทศบาล

4. ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนทั้งสอง โดยจะเน้นหนักในปัญหาเรื่องการใช้ที่ดิน ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัญหาการจราจร การระบายน้ำ น้ำท่วม แหล่งเสื่อมโทรม

Open Space

และแนวโน้มในการขยายตัวของชุมชนทั้งสอง

5. ศึกษาถึงความสัมพันธ์ในการให้บริการของชุมชนทั้งสอง เพื่อพัฒนาให้เป็นเมืองรองซึ่งจะเป็นศูนย์กลางของอนุภาคนี

6. ศึกษาลักษณะเฉพาะแห่ง (เอกลักษณ์) ของชุมชนทั้งสองในค้ำที่ทั้งทางกายภาพและที่ทั้งกิจกรรมทางของเมือง

7. ศึกษาแนวทางในการพัฒนาชุมชนทั้งสอง เพื่อจะเป็นแนวทางในการวางแผนการใช้ที่ดิน พ.ศ. 2535 ในเขตชุมชนดังกล่าวให้เป็นเมืองรองของภาค และเป็นศูนย์กลางของอนุภาคและชุมชนชนบท ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5

3. สมมุติฐาน (Hypothesis)

1. เมืองอุบลราชธานีและเมืองวารินชำราบเป็นเมืองเดียวกัน เพียงแต่ลักษณะที่ทั้งแบ่งแยกกันคนละฝั่งของแม่น้ำเท่านั้น ค้ำที่ค้ำเหนือเป็นที่ตั้งของเมืองอุบล ค้ำที่ค้ำใต้เป็นที่ตั้งของเมืองวารินา เมืองทั้งสองมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเป็นเมืองเดียวกัน

2. เมืองอุบลราชธานีและเมืองวารินชำราบ ใ้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองรองของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง รัยช่วงทอจากเมืองหลักนครราชสีมาตามเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 ขอมเป็นศูนย์กลางที่จะทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ส่งผลต่อเนื่องทำให้หน่วยงานเพิ่มขึ้น เป็นศูนย์กลางของความดึงดูดประชากรจากจังหวัดใกล้เคียง เช่น ยโสธร ศรีสะเกษ ฯลฯ อพยพเข้ามาทำงานในเมือง ทำให้เมืองขยายตัวทั้งทางคาแปรประชากรและพื้นที่

3. ลักษณะการเจริญเติบโตของเมืองทางค้ำกายภาพ และค้ำนการใช้ที่ดินจะมีลักษณะแปรผันตามกันกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของเมือง

4. การขยายตัวของเมืองขอมทำให้เกิดผลกระทบค้ำที่ที่ภายในเขตเมือง และพื้นที่ข้างเคียงโดยรอบ ผลกระทบที่เกิดขึ้นภายในเขตเมืองโดยตรงมีหลายค้ำ เช่น มีการเปลี่ยนแปลง

แปลงรูปแบบการใช้ที่ดิน การจราจร การขนส่ง สิ่งก่อสร้าง และแหล่งงาน เนื่องจากมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการตั้งถิ่นฐาน ทำให้เพิ่มความหนาแน่นในเขตเมืองและชานเมืองมากขึ้น อันมีผลต่อการขยายตัวด้านบริการสาธารณะ การสร้างระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของประชากรที่เพิ่มขึ้น และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในเมืองให้สูงขึ้น

4. วิธีดำเนินการศึกษา

ก. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Data) ของหน่วยงานต่างๆของทางราชการ จากหนังสือและเอกสารในห้องสมุด

ข. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากสนาม (Field Data) ด้วยการสำรวจและออกแบบสอบถามในบริเวณชุมชนเมืองอุบลราชธานี-วารินชำราบ

ค. นำข้อมูลทั้งสองประเภทมาทำการศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดนโยบายในการวางแผนการใช้ที่ดินในเขตชุมชนเมืองอุบลราชธานี-วารินชำราบ ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นเมืองรองของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง รับช่วงต่อจากเมืองหลักนครราชสีมา และขอนแก่น ตามแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 ดังที่กล่าวมาแล้ว

วิธีดำเนินการศึกษา แบ่งได้ 4 ขั้นตอนคือ

1. ศึกษาสภาพทั่วไปตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาการศึกษาสภาพทั่วไปนี้แบ่งการศึกษาออกเป็น

1.1 ระดับอนุภาค-จังหวัด ศึกษาสภาพพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงของเมืองรองยโสธร ศรีสะเกษ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาของพื้นที่โดยรวมซึ่งจะมีผลต่อการพิจารณาวางแผนโดยจะศึกษาในเรื่องดังต่อไปนี้

- ลักษณะกายภาพจะแสดงถึงที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ โครงสร้างทางธรณีวิทยา ลักษณะดิน ความชื้นของดิน ความเหมาะสมและสมรรถนะดิน แหล่งแร่ธาตุ น้ำบาดาลและการชลประทาน พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่เกษตรกรรม การใช้ที่ดิน สภาพภูมิประเทศ ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

- ลักษณะทางเศรษฐกิจ โดยเปรียบเทียบมวลรวมผลิตภัณฑ์ของจังหวัด กับจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดยโสธรและศรีสะเกษ การกระจายตัวของโรงงานที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ

- ลักษณะทางสังคม และสาธารณสุขโลก สาธารณูปการ จะแสดงถึงการกระจายตัวของสถานับการศึกษา โรงพยาบาล และศูนย์บริการสาธารณสุข โครงข่ายของการคมนาคมทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ โครงข่ายของการโทรคมนาคม โครงข่ายของกระแสไฟฟ้า

- ลักษณะประชากร จะแสดงถึงการเปลี่ยนแปลง การกระจายตัว และความหนาแน่น สัดส่วนของประชากรของเมือง ท่อประชากรจังหวัด

- การแบ่งเขตการปกครอง

- สรุปปัญหาระดับอนุภาค-จังหวัด ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนที่จะทำการศึกษา

1.2 ระดับอำเภอ ที่มีได้เป็นที่ตั้งของเมืองอุบลราชธานี-วารินชำราบ ศึกษาลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากรอย่างกว้างๆ เพื่อเป็นแนวทางศึกษาในระดับชุมชนและเทศบาลต่อไป

1.3 ระดับอำเภอที่เป็นที่ตั้งของเมืองอุบลราชธานี-วารินชำราบ, ระดับชุมชนเมืองและระดับเทศบาล โดยจะทำการศึกษาในเรื่องดังต่อไปนี้

3.1.1 ระดับอำเภอที่เป็นที่ตั้งของเมือง

- การกระจายตัวประชากร
- การเปลี่ยนแปลงประชากร

3.1.2 ระดับชุมชนเมืองและเทศบาล

- ประวัติกวามเป็นมาของเมือง การตั้งถิ่นฐาน เขตอิทธิพล

ในอดีตและปัจจุบัน

- รูปแบบการกระจาย โครงข่ายของเทศบาล-สุขาภิบาลของ

จังหวัด

- ลักษณะทางกายภาพของเมืองศูนย์กลาง

- ลักษณะของประชากรในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล

ศึกษาในเรื่องการกระจายตัว ความหนาแน่น การเปลี่ยนแปลง

แปลงการไร้ที่ดิน

- รูปแบบการไร้ที่ดินในเมืองปัจจุบัน สักส่วนการไร้ที่ดิน การเปลี่ยนแปลง

- ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

2. คาคะเนจำนวนประชากรในเขตเทศบาลและเขตชุมชน คาคะเนพื้นที่ชุมชน เพื่อกำหนดแนวทางการไร้ที่ดินสำหรับชุมชนใน พ.ศ. 2535 โดยจะทำการคาคะประมาณในเรื่อง กังทอไปนี้

2.1 คาคะประมาณจำนวนประชากร

2.2 คาคะประมาณพื้นที่เมือง โดยแบ่งออกเป็นพื้นที่เพื่อกิจกรรมต่างๆ กังนี้ พื้นที่การค้าพาณิชย์กรรม พื้นที่พักอาศัย พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่สถานับการศึกษา พื้นที่สถานับราชการ พื้นที่พักผ่อนหย่อนใจ พื้นที่เพื่อระบบสาธารณูปโภคของเมือง

3. วิเคราะห์พื้นที่ชุมชน ตามเขตวางผังของสำนักผังเมือง

3.1 วิเคราะห์พื้นที่ชุมชน ลักษณะการไร้ที่ดินในปัจจุบัน บริเวณแหล่งเสื่อมโทรม บริเวณที่ทางราชการอนุรักษ์ บริเวณที่ชากแคนสวนสาธารณะ การกระจายตัวของเส้นทางคมนาคม ถนน บริเวณที่ชากแคนถนน และการกระจายตัวทางคานสาธารณูปการ (Social Infrastructure) ของเมือง

3.2 วิเคราะห์พื้นที่ว่างที่เหมาะสมสำหรับการขยายตัวของชุมชน

4. กำหนดนโยบายการไร้ที่ดินของเมือง

5. แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ได้รวบรวมมาทำการวิเคราะห์ มีข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

คักการสำรวจคักตนเองในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี และเทศบาลคักบลวารินชำราบ แต่เนื่องคักยังมีข้อจำกัดในเรื่องเวลาข้อมูลประเภทนี้จึงทำการสำรวจได้เพียง 3 เรื่อง คือ

1.1 ข้อมูลเรื่องปริมาณการจราจรในถนนสายหลักที่สำคัญ

1.2 ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจประเภทสินค้าที่จำหน่ายในเขตเทศบาลและเขต

อิทธิพลของย่านการค้าที่สำคัญของเมือง

1.3 ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสภาพอาคารภายในเขตเทศบาล

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากหน่วยงานของทางราชการ ทั้งหมด โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูลดังนี้

- 2.1 สำนักทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- 2.2 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 2.3 กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 2.4 กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 2.5 กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม
- 2.6 กรมแผนที่ทหาร กระทรวงกลาโหม
- 2.7 กรมการอุตสาหกรรมทหาร กระทรวงกลาโหม
- 2.8 สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
- 2.9 สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
- 2.10 สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- 2.11 การรถไฟแห่งประเทศไทย
- 2.12 องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
- 2.13 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- 2.14 การประปาส่วนภูมิภาค
- 2.15 เทศบาลเมืองคูบลาราชธานี
- 2.16 เทศบาลตำบลวารินชำราบ
- 2.17 แผนปกครองจังหวัดคูบลาราชธานี
- 2.18 แผนคลังจังหวัดคูบลาราชธานี
- 2.19 สำนักงานสรรพากรจังหวัดคูบลาราชธานี
- 2.20 สำนักงานแรงงานจังหวัดคูบลาราชธานี
- 2.21 สำนักงานป่าไม้จังหวัดคูบลาราชธานี
- 2.22 สำนักงานพาณิชย์จังหวัดคูบลาราชธานี
- 2.23 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดคูบลาราชธานี

- 2.24 สำนักงานขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี
- 2.25 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี
- 2.26 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี
- 2.27 สำนักงานที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
- 2.28 สำนักงานชลประทานที่ 5
- 2.29 ที่ทำการโครงการชลประทานลำโขมน้อย
- 2.30 ที่ทำการค้ำคูณการวิทยุสมัครเล่น
- 2.31 สถานีประมงจังหวัดอุบลราชธานี
- 2.32 สำนักงานกิจการฉนวนอุบลราชธานี
- 2.33 ที่ทำการชุมสายโทรศัพย์อุบลราชธานี
- 2.34 การไฟฟ้าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2 อุบลราชธานี
- 2.35 ศูนย์ประปาเขต 3 อุบลราชธานี
- 2.36 ศูนย์พยากรณ์อากาศภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ผลของการศึกษาจะแสดงถึงขอบเขตการใช้ที่ดิน ที่ตั้งของกิจกรรมประเภทต่างๆ ของชุมชนเมืองอุบลราชธานี-วารินชำราบ เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม ในปี พ.ศ. 2535 และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเมืองหลัก เมืองรอง และชุมชนชนบท ตามแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 ที่จะพัฒนาบริเวณชุมชนเมืองอุบลราชธานี-วารินชำราบให้เป็นเมืองรอง เพื่อรองรับการกระจายการพัฒนาจากเมืองหลัก นครราชสีมา และขอนแก่น

2. ผลของการศึกษาจะเป็นพื้นฐานในการวางแผนสำหรับหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองในอนาคต

3. ผลของการศึกษาจะเป็นสิ่งกระตุ้น เผยแพร่ความรู้และความเข้าใจให้แก่หน่วยงานต่างๆ ของรัฐ ในการพิจารณาบทบาทของเทศบาลในค้ำคูณเมืองเพิ่มขึ้น เพื่อประกอบการพิจารณาอื่นๆ เพื่อการวางแผนพัฒนาต่อไป

7. คำจำกัดความ

ลักษณะทางเศรษฐกิจ หมายถึงภาวะทางเศรษฐกิจของเทศบาลหรือของจังหวัดซึ่งพิจารณาจากผลิตภัณฑ์อำเภอ ผลิตภัณฑ์จังหวัด ภาษีอากร แรงงานอุตสาหกรรม ธุรกิจการค้า นิคมอุตสาหกรรม จำนวนเงินของธนาคารพาณิชย์ และรายได้รายจ่ายของเทศบาลหรือของจังหวัด

ลักษณะทางสังคม หมายถึงภาวะทางสภาพประชากร และสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ ซึ่งประกอบด้วย น้ำประปา ไฟฟ้า การสาธารณสุข และการศึกษา

8. ข้อจำกัดในการศึกษา

ในเขตชุมชนเมืองอุบลราชธานีและเมืองวารินชำราบ นอกจากจะมีประชากรทั่วไปแล้วยังประกอบด้วยประชากรที่เป็นทหารส่วนหนึ่ง ประชากรทหารส่วนนี้มีบทบาทในการเสริมสร้างเศรษฐกิจของชุมชนทั้งสองอยู่มาก เพราะค่าประมาณที่ที่เชกทหารและครอบครัวมีความรับผิดชอบของทหารหน่วยนี้ ซึ่งมีความรับผิดชอบสูงในการรักษาความมั่นคงบริเวณชายแดนของจังหวัด แต่เนื่องจากข้อมูลทางการทหารโดยเฉพาะกำลังทหารเป็นความลับของทางราชการเพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ จึงไม่เป็นที่เปิดเผย ฉะนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงจำกัดการศึกษาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไปเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย